

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5638/2020
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Павловић Сарић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгослав Вученовић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5644/20 од 03.07.2020. године, у седници већа од 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5644/20 од 03.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 513/18 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу за исплату износа од 39.895,00 динара; ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 68.336,00 динара са законском затезном каматом од 04.12.2019. године; ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 5644/20 од 03.07.2020. године преиначена је првостепена пресуда тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати на досуђени износ од 68.336,00 динара законску затезну камату од 29.09.2008. године до исплате и на име накнаде трошкова поступка износ од 148.360,00 динара и обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде трошкова жалбеног поступка износ од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. става 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате,

уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против другостепене пресуде којом је одлучено о трошковима поступка и законској затезној камати. Трошкови поступка и законска затезна камата не чине главни захтев, већ представљају споредна потраживања и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни касациони суд установио да ревизија није дозвољена.

Без обзира на то што је првостепена пресуда преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. ставу 2. тачки 2) ЗПП ревизија увек била дозвољена, у овој парници ревизија није дозвољена јер из напред наведених законских одредаба произлази да ревизија изјављена само против споредних тражења није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић